ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ CARL OTTO LENZ ΠΟΥ ΑΝΑΠΤΥΧΘΗΚΑΝ ΣΤΙΣ 21 ΙΟΥΝΙΟΥ 1984 [1]

Κύριε πρόεδρε,
Κύριοι δικαστες,

Η υπαλληλική διαφορά που εξετάζεται σήμερα αφορά το αν η αναγνώριση χρόνου προϋπηρεσίας ενός υπαλλήλου, ο οποίος υπηρέτησε προηγουμένως ως έκτακτος υπάλληλος, πρέπει να υπολογιστεί σύμφωνα με τους κανόνες του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης περί *προαγωγής* ή σύμφωνα με τις διατάξεις περί *προσλήψεως*.

Α — Ο προσφεύγων Άγγελος Αγγελίδης γεννήθηκε το 1946 και είναι ελληνικής ιθαγένειας. Η επαγγελματική του εξέλιξη είναι συνοπτικά η ακόλουθη:

Τον Ιανουάριο του 1970 έλαβε το δίπλωμα της Ανωτάτης Γεωπονικής Σχολής Αθηνών και ακολούθως υπηρέτησε διετή θητεία στο στρατό. Από τον Οκτώβριο του 1972 μέχρι τον Ιούνιο του 1974 φοίτησε στην Ανωτάτη Γεωπονική Σχολή της Μαδρίτης απ' όπου έλαβε διδακτορικό δίπλωμα γεωπόνου. Από τον Οκτώβριο που 1974 μέχρι τον Ιούνιο του 1975 φοίτησε στο Πανεπιστήμιο του Montpellier I απ' όπου έλαβε διδακτορικό δίπλωμα οικονομικών επιστημών. Σύμφωνα με τα στοιχεία που ο ίδιος παρέσχε, κατά το χρονικό αυτό διάστημα και μετέπειτα εργάστηκε ως σύμβουλος πολλών ιδιωτικών γεωργικών επιχειρήσεων. Από το 1975 εργάστηκε επίσης σε ορισμένες ελληνικές δημόσιες υπηρεσίες, οι οποίες ασχολούνταν, μεταξύ άλλων, με ζητήματα της προσχωρήσεως της Ελλάδας στις Κοινότητες. Το Φεβρουάριο του 1979 διορίστηκε προϊστάμενος της Διευθύνσεως Γεωργικής Πολιτικής του ελληνικού Υπουργείου Συντονισμού.

Με σύμβαση της 11ης Ιουλίου 1979, ο Αγγελίδης ανέλαβε υπηρεσία στην Επιτροπή ως έκτακτος υπάλληλος, με καθήκοντα μεταφραστή και βαθμό LA 7, κλιμάκιο 3. Στις 11 Αυγούστου 1980, συνήφθη νέα σύμβαση σύμφωνα με την οποία ο Αγγελίδης τοποθετήθηκε αναδρομικά από 1ης Ιανουαρίου 1980 ως διοικητικός υπάλληλος με βαθμό Α 7, κλιμάκιο 3, στη Γενική Διεύθυνση Γεωργίας.

Μετά επιτυχή συμμετοχή σε γενικό διαγωνισμό για την πρόσληψη κυρίων υπαλλήλων διοικήσεως ελληνικής ιθαγένειας, ο Αγγελίδης, με απόφαση της Επιτροπής της 4ης Μαΐου 1982, διορίστηκε από 1ης Απριλίου 1982 δόκιμος υπάλληλος με βαθμό Α 5, κλιμάκιο 1, και τοποθετήθηκε στη θέση που ήδη κατείχε.

Στις 5 Ιουλίου 1982, υπέβαλε διοικητική ένσταση, σύμφωνα με το άρθρο 90, παράγραφος 2, κατά της κατατάξεως αυτής και ζήτησε να καταταγεί, σύμφωνα με το άρθρο 32, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, βάσει της δωδεκαετούς επαγγελματικής του πείρας, στο τρίτο κλιμάκιο του βαθμού του.

Δεδομένου ότι, μέσα στην προβλεπόμενη προθεσμία, δεν υπήρξε απάντηση στην ένστασή του και με απόφαση της 14ης Δεκεμβρίου 1982 της Επιτροπής διορίστηκε από 1ης Ιανουαρίου 1983 μόνιμος υπάλληλος με βαθμό Α 5, κλιμάκιο 1, άσκησε την 1η Φεβρουαρίου 1983 προσφυγή με την οποία ζήτησε από το Δικαστήριο, κατ' ουσία,

α) να ακυρώσει τη σιωπηρή απόρριψη της ενστάσεώς του καθώς και την απόφαση περί κατατάξεώς του σε κλιμάκιο, και

1 — Μετάφραση από τα γερμανικά.

6) να κρίνει ότι πρέπει να καταταγεί στο τρίτο κλιμάκιο του 6αθμού Α 5,

γ) να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Β — Επί των αιτημάτων αυτών η άποψή μου είναι η ακόλουθη.

1. Επί του πρώτου αιτήματος

α) Κατά την άποψη του προσφεύγοντος, η κατάταξή του στο πρώτο κλιμάκιο του 6αθμού Α 5, σύμφωνα με το άρθρο 46 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, είναι εσφαλμένη. Κατ' αυτόν, κατά το διορισμό του ως δοκίμου υπαλλήλου και αργότερα ως μονίμου υπαλλήλου, η κατάταξή του σε κλιμάκιο δεν έπρεπε να γίνει σύμφωνα με τους κανόνες περί προαγωγής, αλλά, 6άσει των διατάξεων που αναφέρονται στο έγγραφο διορισμού του της 4ης Μαΐου 1982, σύμφωνα με τις διατάξεις περί προσλήψεως. Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι, σύμφωνα με το άρθρο 32, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης και λαμβανομένης υπόψη της επαγγελματικής του πείρας των δώδεκα ετών μετά από τη λήψη του πρώτου πανεπιστημιακού του διπλώματος, έπρεπε να του αναγνωριστεί χρόνος προϋπηρεσίας 48 μηνών, δηλαδή δύο κλιμακίων. Αυτό προκύπτει, ιδίως, από το άρθρο 5, παράγραφος 1, της αποφάσεως της Επιτροπής του 1973, περί των κριτηρίων που εφαρμόζονται κατά το διορισμό σε 6αθμό και την κατάταξη σε κλιμάκιο κατά την πρόσληψη (στο εξής: κριτήρια κατατάξεως) και του προσαρτημένου στην απόφαση αυτή πίνακα, σύμφωνα με την οποία αρκούσε ενδεκαετής επαγγελματική πείρα για να καταταγεί στο τρίτο κλιμάκιο του 6αθμού του. Η κατάταξη στην οποία προέ6η η Επιτροπή αντίκειται επίσης στο άρθρο 5, παράγραφος 3, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, σύμφωνα με το οποίο για την πρόσληψη και την εξέλιξη της σταδιοδρομίας των υπαλλήλων της ίδιας σταδιοδρομίας πρέπει να ισχύουν οι ίδιες προϋποθέσεις. Η μεταχείριση, όμως, του προσφεύγοντος έναντι άλλων εξωτερικών υποψηφίων, που έλαβαν μέρος στον ίδιο γενικό διαγωνισμό, είναι δυσμενέστερη καθόσον η επαγγελματική τους πείρα λαμβάνεται πλήρως υπόψη κατά την αρχική τους κατάταξη, σύμφωνα με το άρθρο 32, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης. Η κατάταξή του, κατά την άποψη του προσφεύγοντος, προσκρούει επίσης σε γενικές αρχές του δικαίου, ειδικότερα στην αρχή της ισότητας, της αντικειμενικότητας, της διανεμητικής δικαιοσύνης καθώς και της αρχής «potere legem quam ipse fecisti».

Αντίθετα, κατά την άποψη της καθής, το άρθρο 32 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, σύμφωνα με το άρθρο 15 του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: καθεστώς λοιπού προσωπικού), εφαρμόζεται μόνο κατά την αρχική κατάταξη ενός εκτάκτου υπαλλήλου και όχι κατά τη μονιμοποίησή του. Η εφαρμογή της διατάξεως αυτής προσκρούει επίσης, κατά την άποψη της καθής, στην αρχή της προστασίας της συνέχειας της σταδιοδρομίας. Οι αρχές της συνέχειας και της ίσης μεταχείρισης, στις οποίες στηρίζεται το υπαλληλικό δίκαιο της Κοινότητας, προασπίζονται καλύτερα με την ανάλογη εφαρμογή των κανόνων περί προαγωγής. Τέλος, το άρθρο 8 των κριτηρίων κατατάξεως, το οποίο ορίζει σχετικά ότι στον έκτακτο υπάλληλο που διορίζεται ως δόκιμος με τον ίδιο 6αθμό χορηγείται το ίδιο κλιμάκιο, αποτελεί έκφραση μιας γενικής αρχής σύμφωνα με την οποία, σε περίπτωση τέτοιας μεταβάσεως από τη μία κατάσταση στην άλλη, η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή δεν χρειάζεται να επανεξετάσει τις προϋποθέσεις για μια νέα κατάταξη.

6) Ωστόσο, τα επιχειρήματα αυτά της καθής δεν μπορούν να γίνουν δεκτά για αρκετούς λόγους. Καταρχάς, πρέπει να αντιταχθεί στην καθής ότι τα κριτήρια κατατάξεως, ως διατάξεις εσωτερικής φύσεως, όπως ορθώς αναγνώρισε το Δικαστήριο, μεταξύ άλλων, στις αποφάσεις Blomefield, Michael και Buick [1], δεν μπορούν να τροποποιήσουν τους δεσμευτικούς κανόνες του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης. Δεν μπορούν, επίσης, να καλύψουν δήθεν κενό του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, παρά μόνο μπορούν να ερμηνευτούν υπό το φως των υπέρτερων αυτών κανόνων.

γ) Κατά της ανάλογης εφαρμογής του άρθρου 46 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης στην προκειμένη περίπτωση συνηγορεί επίσης η θέση του εν λόγω άρθρου στο κεφάλαιο 3 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, το οποίο, όπως εμφαίνεται από τον τίτλο του, αναφέρεται στη βαθμολόγηση, προαγωγή κατά κλιμάκιο και *προαγωγή κατά βαθμό*. Από το άρθρο 4 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης προκύπτει ότι υπάρχουν δύο τρόποι για την κατάληψη μιας θέσης, ήτοι ο διορισμός και η προαγωγή, η οποία, σύμφωνα με τον ορισμό του άρθρου 45 συνεπάγεται την κατάληψη του αμέσως ανωτέρου βαθμού. Ενώ η έννοια του διορισμού, όπως ιδίως τόνισε ο Γενικός Εισαγγελέας Reischl στις προτάσεις του επί της υποθέσεως Van Belle [2], περιλαμβάνει όλους τους δυνατούς τρόπους καταλήψεως μιας θέσης, μεταξύ των οποίων και το διορισμό ως μονίμου υπαλλήλου, το άρθρο 45, όπως προκύπτει από το γράμμα αλλά και από τη θέση του στον κανονισμό υπηρεσιακής κατάστασης, προϋποθέτει ότι το υπό προαγωγή πρόσωπο είναι ήδη υπάλληλος κατά την έννοια του άρθρου 1 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης. Το άρθρο 45, παράγραφος 1, ορίζει σχετικά ότι η προαγωγή γίνεται αποκλειστικά κατόπιν *επιλογής μεταξύ των υπαλλήλων* που έχουν συμπληρώσει έναν ελάχιστο χρόνο υπηρεσίας στο βαθμό τους. Η επιλογή, όπως ορίζει κατωτέρω το άρθρο 45, γίνεται μετά συγκριτική εξέταση των προσόντων των *υπαλλήλων* που έχουν σειρά προαγωγής, καθώς και των εκθέσεων για τους *υπαλλήλους* αυτούς.

Αντίθετα, ως υπάλληλος μπορεί να διοριστεί μόνο όποιος συγκεντρώνει, σύμφωνα με το άρθρο 28 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, τις προϋποθέσεις συμμετοχής σε διαγωνισμό που ορίζει το παράρτημα III.

Δεδομένου ότι ο προσφεύγων μέχρι το διορισμό του ως δοκίμου υπαλλήλου είχε υπηρετήσει στην Κοινότητα μόνο με συμβατική σχέση ως έκτακτος και όχι ως μόνιμος υπάλληλος, στην περίπτωσή του δεν μπορούν να εφαρμοστούν οι κανόνες περί προαγωγής, αλλά οι κανόνες περί προσλήψεως. Υπέρ της απόψεως αυτής συνηγορεί το γεγονός ότι ο προσφεύγων, σύμφωνα με το άρθρο 34 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, πριν από το διορισμό του ως μονίμου υπαλλήλου ήταν υποχρεωμένος να περάσει περίοδο δοκιμασίας.

δ) Ακόμα και αν θεωρηθεί, παρά τις γενικές αυτές κρίσεις, ότι η μετάβαση εκτάκτου υπαλλήλου, που διέπεται από το καθεστώς που ισχύει για το λοιπό προσωπικό, στο καθεστώς του μονίμου υπαλλήλου που υπόκειται στις διατάξεις του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, ρυθμίζεται κατ' ουσία από τα άρθρα 45 επ., στην παρούσα περίπτωση η μετάβαση αυτή δεν μπορεί, κατά τη γνώμη μου, να θεωρηθεί προαγωγή υπό την έννοια της ανωτέρω διατάξεως για αρκετούς λόγους.

1 — Απόφαση της 1. 12. 1983 στην υπόθεση 190/82 — Adam Blomefield κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων —, Συλλογή 1983, σ. 3981.

Απόφαση της 1. 12. 1983 στην υπόθεση 343/82 — Χρήστος Μιχαήλ κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων —, Συλλογή 1983, σ. 4042.

Απόφαση της 29. 3. 1984 στην υπόθεση 25/83 — Adam Buick κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων —, Συλλογή 1984, σ. 1773.

2 — Απόφαση της 5. 12. 1974 στην υπόθεση 176/73 — Claudette Van Belle κατά Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων —, Slg. 1974, σ. 1361.

Σύμφωνα με τον ορισμό του άρθρου 45, παράγραφος 1, η προαγωγή συνεπάγεται, καταρχήν, την κατάληψη από τον υπάλληλο του *αμέσως ανωτέρου βαθμού της κατηγορίας του.*

Η ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 46 δεν έχει, κατά συνέπεια, κανένα νόημα σε περίπτωση κατατάξεως υπαλλήλου στο μεθεπόμενο βαθμό, η οποία δεν μπορεί επομένως να κριθεί ούτε σύμφωνα με το άρθρο 45, παράγραφος 1, ούτε σύμφωνα με το άρθρο 45, παράγραφος 2.

Το ότι το άρθρο 46 εφαρμόζεται μόνο *στην περίπτωση που οι σταδιοδρομίες έχουν διαμορφωθεί κατά τρόπο ομοιόμορφο από την αρχή* συνάγεται, επίσης, και από την απόφαση Williams [1]. Ο προσφεύγων στην υπόθεση εκείνη υπήρξε καταρχάς υπάλληλος της Επιτροπής Ελέγχου με βαθμό Α 7 και όταν συστήθηκε το Ελεγκτικό Συνέδριο μετετάγη στο όργανο αυτό. Διορίστηκε πρώτα με το βαθμό Α 7, κλιμάκιο 3, και κατόπιν προήχθη στο βαθμό Α 6 κλιμάκιο 1. Ταυτόχρονα το Ελεγκτικό Συνέδριο προσέλαβε, ως μόνιμους και μη μόνιμους υπαλλήλους, πρόσωπα που δεν υπηρετούσαν στις Κοινότητες και των οποίων η κατάταξη έγινε σύμφωνα με τα κριτήρια περί κατατάξεως και διορισμού του προσωπικού που θεσπίστηκαν εν τω μεταξύ. Κατά την άποψη του προσφεύγοντος, τα κριτήρια αυτά δημιουργούν διακρίσεις, καθόσον η κατάταξη σε κλιμάκιο των νέων μόνιμων και μη μόνιμων υπαλλήλων είναι ευνοϊκότερη από την κατάταξη των παλαιών υπαλλήλων που υπηρετούσαν στην Επιτροπή Ελέγχου. Το Ελεγκτικό Συνέδριο, δικαιολογώντας την απόφασή του, αντέταξε ότι η πρόσληψη και η προαγωγή του προσφεύγοντος έγινε σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης και ιδίως του άρθρου 46 αυτού.

1 — Απόφαση της 6. 10. 1982 στην υπόθεση 9/81 — Calvin Williams κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων —, Συλλογή 1982, σ. 3301.

Το Δικαστήριο έπρεπε επομένως να αποφανθεί αν τα προσόντα και η επαγγελματική πείρα του προσφεύγοντος, κατ' αντίθεση με το άρθρο 46, δικαιολογούν το αίτημά του για κατάταξη σε μεγαλύτερο κλιμάκιο. Το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι οι διατάξεις του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης και ιδίως το άρθρο 46 στηρίζονται στην αρχή της ίσης μεταχείρισης των υπαλλήλων της ίδιας κατηγορίας, η οποία βρίσκει την έκφρασή της στο άρθρο 5, παράγραφος 3, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης και ενέχει ιδιαίτερη σημασία για το κοινοτικό υπαλληλικό δίκαιο. Εφόσον οι σταδιοδρομίες δεν είχαν διαμορφωθεί εξαρχής ομοιόμορφα, το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο πεπλανημένα στηρίχτηκε στο άρθρο 46 και το υποχρέωσε να επανεξετάσει την κατάταξη του προσφεύγοντος σε κλιμάκιο σύμφωνα με τα κριτήρια κατατάξεως και λαμβάνοντας υπόψη την επαγγελματική εμπειρία και, ενδεχομένως, τους τίτλους του προσφεύγοντος.

Το ίδιο, όμως, συμβαίνει και στην παρούσα περίπτωση, όπου η ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 46 είχε ως αποτέλεσμα τη δυσμενέστερη μεταχείριση του προσφεύγοντος έναντι άλλων υποψηφίων που δεν υπηρετούσαν στην Κοινότητα και οι οποίοι έλαβαν μέρος στον ίδιο διαγωνισμό και των οποίων οι τίτλοι και η επαγγελματική πείρα ελήφθησαν υπόψη, ή πρόκειται να ληφθούν υπόψη, στο πλαίσιο του άρθρου 32.

ε) Αντίθετα προς την άποψη της καθής, η εφαρμογή του άρθρου 32 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης στην προκειμένη υπόθεση δεν προσκρούει την αρχή της συνέχειας της σταδιοδρομίας, που διέπει το ευρωπαϊκό υπαλληλικό δίκαιο, ούτε συνεπάγεται διαφορετική μεταχείριση των υπαλλήλων εκείνων που προσελήφθησαν υπό τις ίδιες προϋποθέσεις και των οποίων η κατάταξη σε κλιμάκιο σε περίπτωση προαγωγής τους θα γίνει σύμφωνα με το

άρθρο 46. Θα μπορούσε ενδεχομένως να γίνει λόγος για αντίθεση προς τις ανωτέρω αρχές μόνον όταν η οποιαδήποτε απασχόληση στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες θα μπορούσε να θεωρηθεί ως ενιαία σταδιοδρομία. Ήδη, όμως, η ύπαρξη αφενός του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και αφετέρου του διαφορετικού καθεστώτος που διέπει το λοιπό προσωπικό αποκλείει κάθε σχετική συζήτηση. Είναι, θέβαια, αληθές ότι η αρχική κατάταξη των έκτακτων υπαλλήλων, σύμφωνα με το άρθρο 15 του καθεστώτος που διέπει το λοιπό προσωπικό, γίνεται σύμφωνα με το άρθρο 32 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης και ότι οι έκτακτοι υπάλληλοι έχουν, από πολλές πλευρές, τα ίδια δικαιώματα και υποχρεώσεις με τους μόνιμους υπαλλήλους. Η σημαντικότερη διαφορά μεταξύ των δύο κατηγοριών συνίσταται, μεταξύ άλλων, στο ότι ο τίτλος III του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης προβλέπει για τους μόνιμους υπάλληλους μια *σταδιοδρομία* που στηρίζεται στην αρχή της ίσης μεταχείρισης, ενώ το καθεστώς που διέπει το λοιπό προσωπικό δεν προβλέπει αντίστοιχη διάταξη για τους έκτακτους υπάλληλους. Οι τελευταίοι, σύμφωνα με το άρθρο 10, παράγραφος 3, του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό, μπορούν μόνο, με προσθήκη στη σύμβαση προσλήψεως, να τοποθετηθούν σε θέση που αντιστοιχεί σε βαθμό μεγαλύτερο από εκείνο με τον οποίον έχουν προσληφθεί. Μόνο για την περίπτωση αυτή το άρθρο 15 του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό παραπέμπει στο άρθρο 46 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, σε ό,τι αφορά την κατάταξη σε κλιμάκιο. Αξιοσημείωτο σχετικά είναι ότι το άρθρο 10, παράγραφος 1, του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό ορίζει ότι εφαρμόζονται κατ' αναλογία οι διατάξεις του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης που αφορούν αντίστοιχα την κατάταξη των θέσεων σε κατηγορίες, κλάδους και βαθμούς και την τοποθέτηση των υπαλλήλων. Από την παραπομπή, όμως, αυτή εξαιρείται ρητώς το άρθρο 5, παράγραφος 3, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης το οποίο αναφέρεται, μεταξύ άλλων, στην αρχή της ίσης μεταχείρισης κατά την εξέλιξη της σταδιοδρομίας. Τέλος, όπως συνάγεται και από την απόφαση Plug [1], με την οποία το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι, μετά σειρά συμβάσεων ορισμένου χρόνου που έχουν συναφθεί με έκτακτο υπάλληλο, μπορεί να συναφθεί νέα σύμβαση προβλέπουσα κατάταξή του σε μικρότερο βαθμό και ότι δεν μπορούν να εφαρμοστούν κατ' αναλογία, στους έκτακτους υπαλλήλους, οι διατάξεις του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης που αφορούν τη σταδιοδρομία.

Εξάλλου, η θεωρία της συνέχειας της σταδιοδρομίας που υποστηρίζει η καθής είναι ασυμβίβαστη με το γεγονός ότι, σύμφωνα με το άρθρο 29 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων, για την πλήρωση κενών θέσεων σε θεσμικό όργανο πρέπει πρώτα να εξετάζεται η δυνατότητα προαγωγής ή μεταθέσεως *υπαλλήλων* εντός του οργάνου και κατόπιν η δυνατότητα προκηρύξεως διαγωνισμού στον οποίο μπορούν, επίσης, να λάβουν μέρος και έκτακτοι υπάλληλοι. Η διαδικασία αυτή καθιστά σαφές ότι οι έκτακτοι υπάλληλοι εμπίπτουν, από πλευράς υπηρεσιακής κατάστασης, σε διαφορετικό καθεστώς και δικαιολογεί, κατά συνέπεια, την κατάταξή τους σε κλιμάκιο σύμφωνα με το άρθρο 32 και όχι σύμφωνα με το άρθρο 46 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης.

στ) Η διαπίστωση αυτή, τέλος, αποκλείει την περίπτωση να θεωρηθεί το άρθρο 8 των κριτηρίων κατατάξεως ως έκφραση μιας γενικής αρχής, σύμφωνα με την οποία κατά το διορισμό ενός εκτάκτου υπαλλήλου ως μονίμου, εφαρμόζοντας κατά κάποιο τρόπο αναλογικά το άρθρο 46 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, δεν συντρέχει λόγος νέος κατατάξεως σύμφωνα με το άρθρο 32 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης. Κατά της υποθέσεως αυτής συνηγορεί και το γεγονός ότι η διάταξη αυτή περιλαμβάνεται στην Απόφαση της Επιτροπής για τα κριτήρια κατατάξεως

1 — Απόφαση της 9. 12. 182 στην υπόθεση 191/81 — Onno Plug κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων —, Συλλογή 1982, σ. 4229.

κατά το διορισμό η οποία στηρίζεται ρητώς, μεταξύ άλλων, στα άρθρα 29 επ. του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης και αποβλέπει στη διασφάλιση της ίσης μεταχείρισης όλων των υποψηφίων κατά την *αρχική κατάταξή τους* με την ευκαιρία του διορισμού τους ως δόκιμων υπαλλήλων. Δεν είναι, επομένως, λογικό να επιχειρηθεί να συναχθεί από τη διάταξη αυτή, η οποία αφορά την περίπτωση διορισμού έκτακτου υπαλλήλου σε μόνιμο με τον *ίδιο βαθμό*, μια γενική αρχή ισχύουσα και κατά την κατάταξη σε *ανώτερο* βαθμό.

Η ορθή έννοια της διάταξης αυτής, ερμηνευόμενης υπό το φως του άρθρου 32, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, είναι ότι κατά το διορισμό έκτακτου ως μόνιμου με τον ίδιο βαθμό, η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή, κατά την εφαρμογή του άρθρου 32, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης και του άρθρου 5 των κριτηρίων κατατάξεως, πρέπει να λαμβάνει υπόψη της, κατά τον υπολογισμό της επαγγελματικής πείρας, και το χρόνο που ο ενδιαφερόμενος υποψήφιος διήνυσε στην υπηρεσία των Κοινοτήτων ως έκτακτος. Θεωρητικά, μια τέτοια ερμηνεία, λόγω του περιορισμού στο τρίτο κλιμάκιο που προβλέπει το άρθρο 32, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα τη δυσμενέστερη μεταχείριση εκείνων των υποψηφίων που κατείχαν ήδη υψηλό κλιμάκιο και διορίστηκαν ως μόνιμοι υπάλληλοι με τον ίδιο βαθμό. Αυτή, όμως, η χειροτέρευση της θέσεως των εν λόγω υποψηφίων μπορεί να αποτραπεί με τη χρήση της δυνατότητας που παρέχουν τα άρθρα 2 και 3 των κριτηρίων κατατάξεως, τα οποία επιτρέπουν την κατάταξη των εν λόγω υποψηφίων βάσει της μακρόχρονης επαγγελματικής τους πείρας που δικαιολογεί κατάταξη σε υψηλά κλιμάκια, σε μεγαλύτερο βαθμό, σύμφωνα με τα άρθρα 2 και 3 των κριτηρίων κατατάξεως.

ζ) Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η κατάταξη του προσφεύγοντος, που έγινε με τις αποφάσεις της 4ης Μαΐου 1982 και 14ης Δεκεμβρίου 1982, δεν έπρεπε να γίνει με ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 46 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης περί προαγωγής και ότι, κατά συνέπεια, είναι πεπλανημένη. Αντίθετα από το μαθηματικό υπολογισμό του κλιμακίου, σύμφωνα με την εν λόγω διάταξη, που στηρίζεται σε ορισμένη προϋπηρεσία του υπαλλήλου, η καθής όφειλε, σύμφωνα με το άρθρο 32, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, σε συνδυασμό με το άρθρο 5 των κριτηρίων κατατάξεως, να λάβει υπόψη της και να επανεκτιμήσει το σύνολο της επαγγελματικής πείρας που απόκτησε ο προσφεύγων μετά το πρώτο του πανεπιστημιακό δίπλωμα. Αντίθετα, η καθής δεν έκανε καμία χρήση των διατάξεων αυτών που αναφέρει ως νομική βάση στην απόφαση περί διορισμού της 4ης Μαΐου 1982, προκειμένου να διαμορφώσει την απόφασή της, όπως και η ίδια δέχεται, ειδικότερα δε δεν ζήτησε τη γνώμη της επιτροπής κατατάξεως όπως προβλέπει το άρθρο 6 των κριτηρίων κατατάξεως. Κατά συνέπεια νομίζω ότι πρέπει να ακυρωθεί η απόφαση περί κατατάξεώς του στο πρώτο κλιμάκιο του βαθμού Α 5, επ' ευκαιρία του διορισμού του ως μόνιμου υπαλλήλου, λόγω παραβάσεως των δεσμευτικών διατάξεων του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης. Το συμπέρασμα αυτό δεν μεταβάλλει το γεγονός ότι, κατά την άποψη της καθής, η διαβούλευση με την επιτροπή κατάταξης δεν θα μετέβαλε το αποτέλεσμα. Σημασία έχει μόνο το γεγονός ότι η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή δεν έκανε οπωσδήποτε χρήση της ευχέρειας που της παρέχεται και απέκλεισε την παρέμβαση της επιτροπής κατατάξεως, η οποία διασφαλίζει τη συνεργασία των εκπροσώπων του προσωπικού.

2. Επί των λοιπών αιτημάτων της προσφυγής

α) Ο προσφεύγων ζητεί επίσης από το Δικαστήριο να κρίνει ότι, λόγω της δωδε-

καετούς επαγγελματικής του πείρας, έπρεπε να καταταγεί στο τρίτο κλιμάκιο του 6αθμού Α 5. Κατά την άποψή του πρέπει να αναγνωριστεί ως σχετική επαγγελματική πείρα το σύνολο του χρόνου που διέρρευσε από τότε που έλαβε το πρώτο πανεπιστημιακό του δίπλωμα τον Ιανουάριο του 1970, μέχρι του διορισμού του ως μόνιμου υπαλλήλου τον Απρίλιο του 1982.
Αντίθετα, κατά τη γνώμη της καθής, ο χρόνος που θα μπορούσε ίσως να ληφθεί υπόψη ως σχετική επαγγελματική πείρα, κατά την έννοια του άρθρου 32 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης και των κριτηρίων κατατάξεως, είναι ο χρόνος μετά το διορισμό του προσφεύγοντος ως συμβούλου στο ελληνικό Υπουργείο Συντονισμού τον Οκτώβριο του 1975. Προηγουμένως ο προσφεύγων ανέπτυξε επιστημονική δραστηριότητα και υπηρέτησε τη στρατιωτική του θητεία.

6) Σχετικά με τα επιχειρήματα αυτά, έχω μόνο συνοπτικά να παρατηρήσω ότι η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή έχει, σύμφωνα με το άρθρο 32 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, ευρεία *διακριτική εξουσία* ως προς το αν θα 6ελτιώσει την κατάταξη σε κλιμάκιο ενός υποψηφίου, λαμβάνοντας υπόψη τη μόρφωση και την ειδική επαγγελματική πείρα ενός υποψηφίου. Η καθής, με το άρθρο 5 των κριτηρίων κατατάξεως, περιόρισε τη διακριτική της ευχέρεια, ορίζοντας ότι παρέχεται 6ελτίωση της κατά κλιμάκιο κατατάξεως εφόσον υπάρχει ορισμένης διάρκειας επαγγελματική πείρα.

Ωστόσο, σύμφωνα με τον κανονισμό υπηρεσιακής κατάστασης μπορεί να ληφθεί υπόψη μόνο η «ειδική επαγγελματική πείρα». Η επαγγελματική αυτή πείρα που μπορεί να ληφθεί υπόψη ορίζεται ως εξής στο άρθρο 2 των κριτηρίων κατατάξεως:

«Η επαγγελματική πείρα κρίνεται 6άσει των θέσεων που κατείχε ο υποψήφιος και της δραστηριότητος που ανέπτυξε πριν από την πρόσληψή του.»

Επειδή, κατά συνέπεια, η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως ως προς το ποια επαγγελματική πείρα θα κριθεί ως σχετική, το Δικαστήριο δεν μπορεί να την υποκαταστήσει και να αποφανθεί σε ποιο ακριβώς κλιμάκιο πρέπει να καταταγεί ο προσγεύγων. Εκείνο που μπορεί είναι να υποχρεώσει την καθής να επανεξετάσει την κατάταξη σε κλιμάκιο σύμφωνα με τα κριτήρια κατατάξεως.

γ) Ενόψει της προτεινόμενης επίλυσης της διαφοράς, παρέλκει να εξεταστεί το αίτημα της εναρμονίσεως της νομικής καταστάσεως του προσφεύγοντος με τις διατάξεις του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης και των κριτηρίων κατατάξεως. Στην καθής εναπόκειται να λάβει ex officio τα επιβαλλόμενα μέτρα προς συμμόρφωση με την απόφαση του Δικαστηρίου.

δ) Με τέτοια έκβαση της δίκης, πρέπει να θεωρηθεί ότι η καθής ηττήθη κατ' ουσία. Κατά συνέπεια, σύμφωνα με το αίτημα της προσφυγής πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Γ — Κατά συνέπεια, προτείνω να ακυρωθεί η 6άσει των αποφάσεων της Επιτροπής της 4ης Μαΐου 1982 και της 14ης Δεκεμβρίου 1982 κατάταξη του προσφεύγοντος στο πρώτο κλιμάκιο του 6αθμού Α 5 και να υποχρεωθεί η καθής να καθορίσει εκ νέου την κατάταξη του προσφεύγοντος σε κλιμάκιο, σύμφωνα με το άρθρο 32, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης και της Αποφάσεως της Επιτροπής του 1973, περί των κριτηρίων που εφαρμόζονται για την κατάταξη σε 6αθμό και σε κλιμάκιο κατά την πρόσληψη. Η καθής πρέπει, επίσης, να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.